

Siengj Yawj Haij Siengj Ndaej Yaek Dai

□ Cuh Sanhboh sij Vangz Gyanghmyauz hoiz

Yw doh Baekging gak aen yihyen hung, bingh-ae gou lijcaengz raen ndei. Bi 1988, gauhgauj gvaq le, daxmeh dingqcoengz gij daezdiemj boux vunzbingh ndaw Hezhos Yihyen, buet bae buet dauq geij cien leix, yungh le sojmiz ruzci vunzloih fazmingz gvaq, ca mbouj lai dwg epbik soengq gou daengz ndaw luegbya Gveicouh caeuq Guengjsae gapgyaiq, dawz gij maqmuengh doeksat geiqdak youq gizneix.

Gizdieg neix heuhguh Runghsambak, fwj goemq mok cw, bya hop raemx heux, gofaex mwncup, dauqcawq dwg bya lingq dat yiemj, caen lumj caeuq lajbiengz gekduenh, mbouj miz roen deuzliz. Ngiengxgyaeuj, cij ndaej yawjraen benq mbwn gaebgeb ndeu caeuq saek di fwj caengz raen gvaq, gou hozngeiz swlgeij gaenq daengz giz gokgox doekgungz lingh aen singhgiuz ndeu, roxnyinh yieplau caeuq godog dangqmaz. Daxmeh doiq gou naeuz, cijaeu ciuqei gij vahdaengq canghyw, onjsim gwn yw ciengx ndang, gvaq ndwen ndeu le, bingh’ae mwngz couh ndei lo. Bingh ndei le, couh ndaej dauq Baekging doeg dayoz. De fanfoek daengq gou liux couh deuz bae lo, lumj vutndek gou ityiengh. Daxmeh bae le, gou couh daej lo, baez daej couh ae’gumgum, ae ndaej deih doengh bya ngauz. Vunzmbanj geizheih dwk homhhumx gangjnyaeng-nyaeng. Gyoengqde lumjbaenz cingq ngonzyawj boux vunz vaisingh ndeu, loengh mbouj mingzbez gou ndeindi’ ndi vihmaz yaek daej? Daej seiz vihmaz ae ndaej baenzneix ciedmuengh?

Vunzmbanj dingzlai dwg Bouxyauzcuz, cibgeij aen Mbanjyauz codauez gaeuqgeq baijle youq lajdaej doekgumz luegbya. Ranz Mbanjyauz cungj dwg daemqdet、vaihvad, mizmbangj dwg gyaengh-faex gocuk doxgap hwnjdaeuj, mizmbangj dwg rinndaek namhnaez caep baenz. Benq dieg gungzhoj neix hawj gou doeksat, ndaej yungh “buh mbouj miz daenj, gwn mbouj ndaej imq” daeuj dajbeij gij yienghsiengq gwndaenj vunzmbanj, hawj gou gingqyienz roxnyinh daeuj daengz aen buloz ciuhnduj Feihcouh. Gou lawh gyoengqde siengsim, hoeng gyoengqde gvaq ndaej gig rimhoz gig angqyangz, ciengq go diuq foux gwn laeuj, gaeb bya loengh roeg daeuq gaeq, coengzlaiz mbouj yousim ngoenzcog gwn gijmaz haeux caeuq gijmaz byaek, engq mbouj gvansim gwnz seiqgyaiq gij hoenxcienq cingq fatseng caeuq gij binghraq cingq banhlah haenx, fajnaj bouxlaux lwngyez mbouj raen youheiq, baenzngoenz riuhehe, lauheiq lienz ninz cungj riu dwk.

Gyoengqde riu coh gou simsienh dwk loq mizdi cienh, caiqlix dawz fagmid gwnz hwet yo ndaej engqgya boih, yienghneix cwnghmingz gyoengqde mbouj miz gijmaz yungyiemj. Saedsaeh, gyoengqde doiq gou mbouj miz maz simrwix, dauqfanj, lij gig unqswnh、doxndei. Mwh rox gou dwg daeuj ciengxdang yw bingh, doiq gou engqgya guhhek, doiq gou hojgyoh raixcaix. “Boux lwg neix caen hojlien!” Gyoengqde lumhlumh fajnaj gou, laxlax baihlaeng gou. Gou mbouj daej dem lo. Aenvih gou roxnyinh daengz neix dwg gizdieg gwnz seiqgyaiq cei q bien’ gyae, couhcinj gou daej dwk mbwn

治遍北京各大医院，我的咳嗽病还是没有好转。1988年，高考后，母亲听从协和医院的一个病友的指点，转辗数千里，动用了人类发明过的所有交通工具，几乎是强制性地把我送到了黔桂交界的一个山沟里，把最后的希望寄托于此。

这个地方叫三百弄，云蒸雾罩，山抱水绕，树木茂密，到处是悬崖峭壁，几乎与世隔绝，无路可逃。抬头，只能看到一片并不开阔的天空和陌生的云朵，我怀疑自己已经抵达另一个星球的偏僻角落，有一种巨大的恐慌和孤独感。母亲对我说，只要遵循医嘱，安心疗养，一个月后，你的咳嗽病就会好的。病好了，就可以回北京读大学了。她反复叮嘱我一番便离开了，像是把我遗弃了一样。母亲一离开，我就哭了，一哭就剧烈咳嗽起来，咳得地动山摇的。村民好奇地围着详头品足。他们似乎是在观摩一个外星人，弄不明白我好端端的为什么要哭？哭的时候为什么咳得如此绝望？

村民主要是瑶民，十几个原始古朴的瑶寨分布点缀于山弄洼地底部。瑶寨的房子都很低矮、简陋，有的是木头竹子勾搭起来的，有的是由石头泥土堆叠而成。此地的贫穷令我震惊，可以用“衣不遮体，食不裹腹”形容村民的生活现状，让我竟然有到了非洲原始部落的感觉。我替他们悲哀，但他们过得很知足很快乐，唱歌跳舞喝酒，捕鱼逗鸟斗鸡，从不用担心明天的粮食和蔬菜，更不关心世界上正在发生的战争和正在蔓延的瘟疫，老老少少的脸上没有愁容，整天乐呵呵的，估计连睡觉的时候都在笑。

他们向我投来善良得近乎卑微的笑容，并把腰际的短刀藏得更隐蔽，以此证明他们没有危险性。实际上，他们对我并没有恶意，相反，还十分温和、友好。当知道我是来疗养治病的，对我更加客气，对我产生了强烈的同情心。“这孩子真可怜！”他们摸摸我的脸，抚抚我的背。我不哭了。因为我意识到了这是世界上最偏远的地方，纵使是我哭破了天，北京的母亲也听不到，反而给村民洞察到我内心的怯懦。

我住在一个名气很大的老瑶医家。老瑶医言辞不多，个头矮小，不甚显眼，附近村寨的人都找他看病。

“在这里，除了吃药，你只管拼命吞食空气。这里的空气，比药还管用。”他吩咐我说，“我的草药只有用这里的水煎效果才是最好的，到了北京，这些草药就变成了一堆草。”

我完全听老瑶医的。每天早上喝过他煎的草药，然后往屋后的山坡上爬，张开嘴巴大口吞食新鲜的空气，把自己弄出一身热汗。遵照老瑶医的吩咐，晚上我还得用湿润的泥土捂着肚脐睡觉，说是接地气。

这里的时光十分漫长，过得十分缓慢。为了打发无聊，我经常走访各寨子。瑶民友善好客，但我们彼此语言不通，靠比划手脚沟通。还好，我父亲是语言学家，我继承了他的语言天赋。在一个乡村教师的帮助下，我迅速掌握了他们的说话方式和发音技巧，用了不很长的时间，我基本上可以与当地人对话了。他们知道我是北京来的，对我充满了好奇和敬畏，好像他们从没见过来自京城的人。他们大都从没有离开过三百弄，对方圆三百里外的事物几乎一无所知。他们虔诚地向我打听北京，我恨不得把全世界都告诉他们。

(1)

doemq, daxmeh Baekging gou hix dingq mbouj ndaej nyi, dauqfanj hawj vunzmbanj yawj ok gou mbei iq lausaeh.

Gou youq ranz goeng canghyw Yauzcuz gig mizmingz ndeu. Goeng canghyw Yauzcuz vah mbouj lai, vunz daemqdet, mbouj daiq yienjda, vunz henzgyawj mbanj cungj ra de yawj bingh.

“Youq gizneix, cawzliux gwn yw, mwngz caenhguenj buekmingh bae supsou hoengheiq. Gij hoengheiq gizneix beij yw lij miz yungh.” De daengq gou naeuz, “gij ywdoj gou cijmiz yungh raemx gizneix cienq yaugoj cij dwg cei q ndei, daengz Baekging le, gij ywdoj neix couh bienqbaenz dong nywj ndeu.”

Gou dingq goeng canghyw Yauzcuz liux bae. Ngoenznaengz banhaet gwn gvaq gij ywdoj de cienq haenx, leuxcix coh gwnz bo ranzlaeng bin, aj bak gvangqgum ndaek gaemz ndaek gaemz sup gij hoengheiq singjsien, hawj swlgeij daengx ndang hanh laelili. Ciuqei vahdaengq goeng canghyw Yauzcuz, gyanghaemh gou lij aeu gij namh nyinhraeuj oep saindw ninz, naeuz dwg caengaenh heiqnamh.

Ndwenngoenz gizneix raezrangrang, gvaq ndaej menhmwdmwd. Vihliux gaij mbwq, gou ciengzseiz cunz gvaq gak aen mbanj. Vunz Yauzcuz doxndei maijhek, hoeng dou vah mbouj doxdoeng, baengh vad din fwngz daeuj gaeudoeng. Caeklaiq, daxboh gou dwg yijyenz yozgyah, gou ciepswnj de seng daeuj couh rox hag rox gangj vah. Ndaej boux lauxsae lajmbanj ndeu bangcoh, gou gig vaiq gaemdawz gij fuengsik gangjvah caeuq gi’gyauj fat yaem gyoengqde, mbouj geij nanz, gou daihdae j ndaej caeuq vunz dangdieg doiqvah lo. Gyoengqde rox gou dwg daj Baekging daeuj, doiq gou gig geizheih youh gingqlau, lumjnaeuz gyoengqde coengzlaiz caengz raen gvaq vunz daj gingsingz daeuj nei. Gyoengqde dingzlai coengzlaiz caengz yamq ok Runghsambak, doiq gij saeh gij doxgaiq rogdieg sam bak leix mbouj rox saek di. Gyoengqde goenggingq mizsim dwk yiengq gou dajdingq Baekging, gou caen muengh cungj lwnh daengx sei qgyaiq hawj gyoengqde nyi.

(1)